

YARGITAY 10. HUKUK DAİRESİ
T. 19.12.1995 E. 1995/10669 K. 1995/10932

ANNE VE BABANIN DESTEK PAYLARI

ÖZET : Baba destekten çıktıktan sonra, destek görmeye devam eden annenin destek payının artırılması gerekir.

KARAR : Davacı iş kazası sonucu vefat eden sigortalının haksahiplerine bağlanan gelirlerden oluşan Kurum zararının rücuca ödettirilmesini talep etmiştir. Mahkemece istek kısmen hüküm altına alınmıştır.

Ancak karara esas alınan 29.8.1995 tarihli hesap bilirkişi raporunda, haksahibi anne için destekten yararlanma süresi olarak 18 yıl gösterilmiş iken, 16 yıl üzerinden hesaplama yapılmış olması, bilinmeyen devre hesabı yapılırken iskonto emsallerinin raporda, denetime uygun şekilde gösterilmemesi, hak sahiplerinden babanın destekten çıktığı dönem için, destek görmeye devam eden diğer haksahibi annenin destek payında artırıma gidilmemesi usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde, davacı Kurumun bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ : Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA 19.12.1995 gününde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 10. HUKUK DAİRESİ
T. 10.06.1997 E. 1997/2075 K. 1997/4409

DESTEK PAYLARI

ÖZET: Haksahibi babanın destekten çıkmasından sonraki dönem için hak sahibi annenin destek payının arttırılmayarak sabit tutulması keza usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

KARAR : 1 - Dosyadaki yazılara, toplanan delillere ve hükmün dayandığı gerektirici sebeplere göre, sair temyiz itirazlarının reddi gerekir.

2 - Davanın yasal dayanağı 506 sayılı Kanununun 26. maddesi olup, davalıların rücu alacağından sorumlulukları, maddede öngörülen yasal koşulların gerçekleşmesi halinde mümkündür. Hükme esas kılınan kusur raporunda; zararlandırıcı sigorta olayının vukuunda, davalı işveren konsorsiyum ortaklığı seriklerinden Ü... Limited Şirketi ile E... Mühendislik Limited Şirketine ayrı ayrı %25'er, sürücü Hidayete %25, sigortalıya %25 oranında kusur verilmiştir. Zararlandırıcı sigorta olayının oluş biçimine nazaran, olay mahallinde kanal çalışması yapan işçilerin çavuşu olup, işçilere çalışacakları yerleri gösterdikten sonra mesai dahilinde olarak kavşağa yakın toprak yol solundaki çayır içine yatıp uyuyan sigortalı, kazanın vukuunda herhalde baskın kusurludur. Giderek işyerinin kanal çalışması işine ilişkin olması ve tesviye çalışmalarında ortamın tozlu olmasının doğal bulunması ve tecrübeli işçi çavuşu olan sigortalının mesai dahilinde çalışma mahallinde otlar arasında uyumaması için eğitime tabi tutulmasının işverenden beklenmemesi gereği karşısında davalı işverene bu nedenlerle herhangi bir kusur atfedilmemelidir. Ne var ki, hükmün davalı işveren ortaklarından E.. Mühendislik Limited Şirketi ile sürücü Hidayet tarafından temyiz edilmemesi itibariyle, bu davalılara atfedilen kusur oranları bakımından davacı Kurum lehine oluşan usuli kazanılmış hak durumu gözönünde tutulmalıdır. Kaldı ki, ceza ilamı ile saptanan maddi olguların hukuk hakimini bağlayacağı ilkesi çevresinde kusur vermesi yerindedir. Belirtilen maddi ve hukuki esaslar gözetilmeden yetersiz kusur raporuna dayanılarak hüküm tesisi isabetsizdir.

3 - Davacı Kurumun rücu alacağını teşkil eden miktarın belirlenmesinde; **haksahibi babanın destekten çıkmasından sonraki dönem için hak sahibi annenin destek payının arttırılmayarak sabit tutulması keza usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.**

O halde, davacı Kurum ile davalılardan Ü.. İnşaat ve Ticaret Limited Şirketinin bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ : Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA 10.06.1997 gününde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 10. HUKUK DAİRESİ
T. 03.02.1997 E. 1997/563 K. 1997/627

SİGORTALI İŞÇİNİN ANNE VE BABASINA DESTEKLİĞİ
BEKARKEN VE EVLENDİKTEN SONRA DESTEK PAYLARI

ÖZET : Sigortalının anneye ayıracağı pay bekarken farklı, evlendikten sonra farklı sonuç doğuracaktır. Başka bir anlatımla sigortalı yaşamış olsaydı evleneceği tarihe kadar annesine daha fazla, evlendikten sonra daha az yardımda bulunabilecekti. Bu yönden dahi hesap raporu hatalıdır.

KARAR : 1- Dosyadaki yazılara toplanan delillere ve hükmün dayandığı gerektirici sebeplere göre Sosyal Sigortalar Kurumu'nun tüm, davalının sair temyiz itirazlarının reddi gerekir.

2- Tavan hesabının yıllara göre ve dökümlü olarak yapılması gerekirken ortalama metoda göre yapılmış olması isabetsizdir.

Öte yandan sigortalının anneye ayıracağı pay bekarken farklı, evlendikten sonra farklı sonuç doğuracaktır. Başka bir anlatımla sigortalı yaşamış olsaydı evleneceği tarihe kadar annesine daha fazla, evlendikten sonra daha az yardımda bulunabilecekti. Bu yönden dahi hesap raporu hatalıdır.

O halde davalının bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ : Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA, temyiz harcının istek halinde ilgiliye iadesine 03.02.1997 gününde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 10. HUKUK DAİRESİ
T. 02.11.1993 E. 1993/8342 K. 1993/12024

EN SON ÜCRETLERİN HESAPLAMADA GÖZETİLECEĞİ
DESTEKTEN YARARLANMA PAYLARI

ÖZET:1) Rücu alacağının tavanını teşkil eden miktarın belirlenmesinde, rapor tarihinden sonra, ancak karar tarihinden önce yürürlüğe giren asgari ücretin gözetilmeyerek tavanın noksan tayini isabetsizdir.

2) Haksahibi babanın ölmesi karşısında diğer haksahibi annenin destekten yararlanma payının artırılması gerekir.

KARAR: Davacı, işkzasında ölen sigortalı işçinin hak sahiplerine yapılan harcamalar üzerine uğranılan Kurum zararının rücuun ödetilmesini istemiştir. Mahkeme, isteği kısmen hüküm altına almıştır. Hükmün davacı Avukatı tarafından temyiz edilmesi üzerine, temyiz isteğinin süresinde olduğu anlaşıldıktan ve Tetkik Hakimi Neslihan Sever tarafından düzenlenen raporla dosyadaki kağıtlar okunduktan sonra işin gereği düşünüldü ve aşağıdaki karar tespit edildi:

1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere, hükmün dayandığı gerekçelere göre, temyiz itirazlarının reddi gerekir.

2- Rücu alacağının tavanını teşkil eden miktarın belirlenmesinde zararın tespiti aşamasında, rapor tarihinden sonra ancak karar tarihinden önce yürürlüğe giren 1.8.1991 tarihli asgari ücretin gözetilmeyerek tavanın noksan tayini isabetsizdir.

3- Haksahibi babanın 22.8.1989 tarihinde ölmesi karşısında diğer haksahibi annenin destekten yararlanma payının artırılması gerekirken sabit tutulması keza usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde davalı Kurumun bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ: Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle **BOZULMASINA** 02.01.1993 gününde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 10. HUKUK DAİRESİ
T. 21.5.2002 E. 2002/4214 K. 2002/4498

BEKAR VE ÇOCUKSUZ OLARAK ÖLEN SİGORTALI
ANNESİNE DESTEKLİĞİ

ÖZET : İşkazası sonucu ölüm olayı gerçekleşmeseydi sigortalının evleneceği ve çocuklarının olacağı bu nedenle de annesine sağlayabileceği destek payının zaman içinde değişkenlik gösterip azalacağına ilişkin yerleşik tazminat hesabı ilkelerine aykırı biçimde düzenlenmiş bilirkişi raporuna göre hüküm kurulması, yasaya aykırıdır.

KARAR : 1- Dosyadaki yazılara, toplanan delillere ve hükmün dayandığı gerektirici sebeplere göre, tarafların sair temyiz itirazlarının reddi gerekir.

2-Mahkemece davanın yasal dayanaklarından olan 506 Sayılı Kanunun 9 ve 10. maddeleri kapsamında işverenin sorumluluk koşullarının araştırılmasında; sigortalının işyerinde işe başlama tarihi bakımından davalı işyeri yetkilisi Halil Sarıca'nın Kadıköy 5. Asliye Ceza Mahkemesinin 1994/364 esas sayılı dosyasında 14.6.1994 tarihli celsedeki ifadesi ile o dosyada müşteki olarak dinlenen sigortalının babasının beyanı kapsamında oluşan çelişkinin giderilmemesi,

3-İşkazası sonucunda, bekar ve çocuksuz olarak ölen sigortalının haksahibi annesine bağlanan gelirler ile yapılan ödemelerin 506 Sayılı Yasanın 26.maddesi uyarınca tazminine yönelik davanın yargılaması sürecinde, Kurum'un tazminle sorumlu davalılardan isteyebileceği tazminat tavan değerinin belirlenmesi amacıyla yaptırılan bilirkişi incelemesi sonucunda elde edilen ve hükme dayanak yapılan 1.3.2002 tarihli hesap raporunda, haksahibi anne açısından 26 yıllık destekten yararlanma süresi boyunca sigortalının gelirinin 1/4'ü oranında pay ayrılmıştır.

İşkazası sonucu ölüm olayı gerçekleşmeseydi sigortalının evleneceği ve çocuklarının olacağı bu nedenle de annesine sağlayabileceği destek payının zaman içinde değişkenlik gösterip azalacağına ilişkin yerleşik tazminat hesabı ilkelerine aykırı biçimde düzenlenmiş bilirkişi raporuna göre hüküm kurulması usul ve yasaya aykırı olup bozma nedenidir.

O halde tarafların bu yönleri amaçlayan temyiz itirazları kabul edilmeli ve hüküm bozulmalıdır.

SONUÇ : Temyiz edilen hükmün yukarıda açıklanan nedenlerle BOZULMASINA 21.5.2002 gününde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 4. HUKUK DAİRESİ
T. 18.4.2002 E. 2002/757 K. 2002/5015

DESTEĞİN PARASAL OLMASININ ŞART OLMAMASI
KIZ EVLADIN ANNE VE BABAYA DESTEKLİĞİ
HİZMETİN DESTEK SAYILMASI

ÖZET : 1) Destek sayılabilmek için, yardımın eylemli olması ve ölümden sonra da düzenli bir biçimde devam edeceğinin anlaşılması yeterlidir.

2) Desteğin yardımının yalnızca parasal nitelikte bulunması zorunlu değildir. Eylemli ve düzenli olarak yapılan hizmet edimleri de bir kimsenin destek sayılması için yeterlidir.

3) Kız evladı olan desteğin anne, baba olan davacılara muhtemel yaşamları boyunca para veya hizmet şeklinde destek olacağını kabulü ile hesaplamının yapılması gerekir.

KARAR: 1-Dosyadaki yazılara, kararın dayandığı kanıtlarla yasaya uygun gerektirici nedenlere, özellikle delillerin değerlendirilmesinde bir isabetsizlik görülmemesine göre tarafların aşağıdaki bendin kapsamı dışında kalan temyiz itirazları reddedilmelidir.

2-Dava haksız eylem nedeniyle tazminat istemine ilişkindir. Davalı Münir Ö.'in kullandığı B... Ltd. Şti.'ye ait araç içinde seyreden davacıların desteği davalı Mehmet O.'un kullandığı Adnan A.'a ait kamyonun araca çarpması sonucu vefat etmiştir. Davacılar ölen desteklerinden dolayı destekten yoksun kalma tazminatı talep etmişlerdir. Destekten yoksun kalma tazminatının amacı, desteğinin yitiren kimsenin ölümle sonuçlanan olaydan önceki sosyal ve ekonomik yaşam düzeyinin devamını sağlayacak bir paranın ödetilmesidir. Destek sayılabilmek için, yardımın eylemli olması ve ölümden sonra da düzenli bir biçimde devam edeceğinin anlaşılması yeterlidir. Desteğin yardımının yalnızca parasal nitelikte bulunması zorunlu değildir. Eylemli ve düzenli olarak yapılan hizmet edimleri de bir kimsenin destek sayılması için yeterlidir.

Yargılama sırasında anne ve baba olan davacıların kız çocuklarının ölümü nedeniyle hak kazandıkları destekten yoksun kalma tazminat miktarlarının belirlenmesi için bilirkişi görüşüne başvurulduğu görülmektedir. Hükme esas alınan 22/6/2001 tarihli raporda bayan olan desteğin evleneceği yaş olan yirmisekiz yaşına kadar destek olacağı, evlendikten sonra yeni ailesi, çocukları dikkate alındığında destek olamayacağı kabul edilerek destekten yoksun kalma tazminatının belirlendiği görülmektedir. Yukarıdaki açıklamalarda gözetildiğinde kız evladı olan desteğin anne, baba olan davacılara muhtemel yaşamları boyunca para veya hizmet şeklinde destek olacağını kabulü ile hesaplamının yapılması gerekir. Yerel mahkemece yukarıda belirtilen esasları gözetmeden tazminat hesaplaması yapmış olan bilirkişinin raporunun hükme esas alınmış olması usul ve yasaya aykırı olup bozmayı gerektirmiştir.

3-Davalılar Mehmet O. ve Adnan A.'ın temyizine gelince; Davacılar ilk açtıkları davalarında desteklerinin yolcu olarak seyrettiği aracın sahibi B... Ltd. Şti. ile sürücüsü olan Münir Ö.'i ve aracın sigorta şirketi G... Sigorta AŞ.'yi de davalı olarak göstermişler daha sonra 5/7/2001 tarihli oturumda bu davalılarla ilgili davalarından vazgeçmişlerdir. Olayın meydana gelmesinde davacıların desteklerinin kusuru bulunmamakla birlikte, haklarındaki davadan vazgeçilen davalıların olayda ortak kusurlarının olduğu anlaşıldığından hükmedilecek tazminat miktarının temyiz eden davalıların kusurlarına isabet eden miktar ile sınırlı olması gerekir. Açıklanan yön gözetilmeden hesaplama yapmış olan raporun karara esas alınmış olması da bozma nedenidir.

SONUÇ : Temyiz olunan kararın (3) sayılı bentte açıklanan nedenlerle davalılar Mehmet O. ve Adnan A. yararına, (2) sayılı bentte açıklanan nedenlerle davacılar yararına BOZULMASINA 18/4/2002 gününde oybirliğiyle karar verildi.

YARGITAY 11. HUKUK DAİRESİ
T. 18.1.2010 E. 2009/5962 K. 2010/388

ANNE VE BABAYA DESTEKLİK

ÖZET : Tren kazasında ölen davacıların 19 yaşındaki oğullarının, ölmeden önce asgari ücret üzerinden gelir elde edebileceği ve ailesine destek sağlayabileceği açıktır. Bilirkişi raporunda murisin evlenmesinden sonraki döneme ilişkin olarak yapılan hesaplamalar doğru ise de, evleninceye kadar ana ve babasına destek sağlayamayacağını kabul edilmesi isabetsizdir.

KARAR: 1- Dava dosyası içerisindeki bilgi ve belgelere, mahkeme kararının gerekçesinde dayanılan delillerin tartışılıp, değerlendirilmesinde usul ve yasaya aykırı bir yön bulunmamasına göre, davalı vekilinin tüm ve davacılar vekilinin aşağıdaki bent kapsamında kalan ve yerinde görülmeyen diğer temyiz itirazlarının reddi gerekmiştir.

2- Ancak dava, taşıma sözleşmesinden kaynaklanan maddi ve manevi zararın tazmini istemine ilişkindir. Mahkemece asıl dava yönünden görüşüne başvurulmuş bilirkişi raporunda, muris Doğan'ın ölüm tarihinde ne iş yaptığının ve gelirinin belli olmadığı, 19 yaşında öldüğüne göre yaşasaydı bir süre sonra asker olacağı, askerlik süresince ana baba desteği göreceği, olaydan 5 yıl sonra 24 yaşında evleneceği ve bu yaşa kadar ana babasına sağlayacağı destek ile onlardan göreceği karşılık desteğin eşit olacağı gerekçesiyle destek süresinin 14.06.2009 tarihinde başlayacağı kabul edilmiştir. Oysa muris Doğan'ın 3. sınıfa kadar sanat okuluna devam ettiği, ölmeden önce de bir süre SSK.'lı olarak bayan kuaföründe çalıştığı dosyaya sunulan belgelerle sabittir. Kaldı ki muris Doğan bilirkişi raporunda da belirttiği gibi öldüğünde 19 yaşında olup ölmeden önce asgari ücret üzerinden gelir elde edebileceği ve ailesine destek sağlayabileceği açıktır. Dolayısıyla anılan bilirkişi raporunda Doğan'ın evlenmesinden sonraki döneme ilişkin olarak yapılan hesaplamalar doğru ise de, Doğan'ın evleninceye kadar ana ve babasına destek sağlayamayacağını kabul edilmesi doğru olmamıştır.

Bu durum karşısında mahkemece yeniden bilirkişi incelemesi yaptırılarak, muris Doğan'ın ölüm tarihinden itibaren asgari ücret üzerinden gelir elde edebileceği, askerlik dönemine kadar bu desteğini devam ettireceği, askerlik dönemini müteakip de evleninceye kadar ana ve babasına desteğini sürdüreceği kabul edilerek sonucuna göre bir hüküm kurulması gerekirken, murisin evlenme tarihine kadar ana babasına destek olamayacağını kabul edilmesi suretiyle yazılı şekilde karar verilmesi doğru olmamış, kararın bu nedenle bozulması gerekmiştir.

SONUÇ : Yukarıda (1) no'lu bentte açıklanan nedenlerle davalı vekilinin tüm ve davacılar vekilinin diğer temyiz itirazlarının reddine, (2) no'lu bentte açıklanan nedenlerle davacılar vekilinin temyiz itirazlarının kabulü ile kararın davacılar yararına BOZULMASINA 18.01.2010 tarihinde oybirliğiyle karar verildi.

www.TazminatHukuku.com

www.TazminatHukuku.com